

Politechnika Łódzka

Biblioteka
Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej

WYTYCZNE EDYTORSKIE

OBOWIĄZUJĄCE

W WYDAWNICTWIE POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ

OPRACOWANIE PUBLIKACJI W JĘZYKU ANGIELSKIM

1 WYTYCZNE EDYTORSKIE – OPRACOWANIE PUBLIKACJI W JĘZYKU ANGIELSKIM 3

1.1.	Przygotowanie publikacji – wymogi ogólne	3
1.2.	Język i kompozycja	3
1.3.	Prace zbiorowe, czasopisma, zeszyty naukowe	4
1.4.	Formatowanie – wymogi techniczne	4
1.5.	Przypisy i bibliografia	6
1.6.	Zasady cytowania i opis źródeł	6

2 OGÓLNE ZASADY EDYCJI TEKSTÓW ANGIELSKICH 7

2.1.	Zasady wprowadzające	7
2.2.	Adresy	7
2.3.	Ceny i skróty monetarne	7
2.4.	Obiekty graficzne	7
2.5.	Cudzysłowy	8
2.6.	Czas	8
2.7.	Daty	8
2.8.	Dywiz	8
2.9.	Liczby	9
2.10.	Miary, procenty, numery	9

3 SZCZEGÓŁOWE ZASADY EDYCJI TEKSTÓW ANGIELSKICH 10

3.1.	Notki	10
3.2.	Przenoszenie wyrazów	10
3.3.	Skróty	11
3.4.	Przykłady skrótów w języku angielskim	11
3.5.	Wersaliki	12
3.6.	Wyróżnienia	12
3.7.	Znaki pisarskie	12
3.8.	Inne zasady	12

1. WYTYCZNE EDYTORSKIE – OPRACOWANIE PUBLIKACJI W JĘZYKU ANGIELSKIM

1.1. Przygotowanie publikacji – wymogi ogólne

Do produkcji wydawniczej przyjmowane są wyłącznie prace:

- po pozytywnych recenzjach wydawniczych;
- po poprawkach uwzględniających ewentualne uwagi recenzentów;

Wydawnictwo nie przyjmuje prac z gotowymi recenzjami.
Procedura recenzowania odbywa się za pośrednictwem Wydawnictwa PŁ

- w wersji ostatecznej, nie roboczej;
- w wersji elektronicznej, zapisanej w Wordzie w formacie DOC lub DOCX, (można wzorować się na szablonie w zakładce 'Dla Autorów' na stronie Wydawnictwa PŁ).

Autorzy proszeni są także o przygotowanie i nadesłanie do Wydawnictwa:

- 2-3 zdań opisujących przedmiot i zakres pracy (mogą być to pierwsze zdania streszczenia) i/lub kilku zdań z biogramu autora (charakterystyka zawodowa autora/autorów).
- W monografiach – streszczenia w języku angielskim na końcu książki. Opcjonalnie może pojawić się też streszczenie w języku polskim.

1.2. Język i kompozycja

- Praca powinna być zredagowana zgodnie z **wytocznymi stylu naukowego** (uporządkowana i logiczna kompozycja tekstu, brak środków ekspresji słownej i wyrażen potocznych, precyzyjne użycie terminologii naukowej, przestrzeganie zasady jasności i ścisłości wypowiedzi oraz stosowanie poprawnej interpunkcji w zdaniach rozbudowanych i wielocłonowych).
- Język i układ pracy powinny być dostosowane do przeznaczenia publikacji i jej struktury formalno-gatunkowej (monografia, podręcznik, skrypt i in.).
- Praca musi zawierać opis aparatu naukowego – precyzyjnie opracowane przypisy oraz bibliografię.
- Każdy element graficzny (wzór, schemat, wykres, tabela, zdjęcie i in.) musi być podpisany i wyposażony w opis źródeł.
- W tekście nie należy używać narracji pierwszoosobowej, tylko pisać bezosobowo („można zauważyć”, „proponuje się”, „zostanie przeanalizowane” itd.). Często stosuje się formę bezosobową i stronę bierną (np. „Stwierdzono, że...”, „Zostały przeprowadzone liczne badania, które...”). Pierwsza osoba liczby pojedynczej jest dopuszczalna tylko w odautorskich przypisach dolnych. W podręcznikach często używany jest tryb oznajmujący czasu teraźniejszego (prawa ogólne i treści uniwersalne).

W pracach oryginalnych (monografiach, artykułach naukowych) stosowany jest przeważnie czas przeszły.

- Każda praca winna zachowywać zasadniczo trójdzielny podział na części:
  - wprowadzającą (*Wstęp, Wprowadzenie, Od Autora* i in.),
  - część główną, analityczno-badawczą (z rozdziałami), a w niej treści, w których ujęte będą:
    - 1) materiał i metody,
    - 2) badania i wyniki,
    - 3) dyskusja, oraz
  - część podsumowującą, czyli wnioski.
- Osobnymi częściami są: bibliografia oraz opis źródeł i rysunków, spis tabel i inne. Układ treści, tytuły poszczególnych części oraz dodatkowe elementy zależą od specyfiki publikacji i koncepcji autorskiej.
- Spis treści od strony 3 (jeśli jest dedykacja i następująca po niej pusta strona, wtedy od strony 5) powinien zawierać tylko informacje o zasadniczych częściach pracy (rozdziałach i podrozdziałach). Nie należy umieszczać tu na przykład punktu z podziękowaniami czy dedykacji. Jeśli książka zawiera takie elementy, jak np. ilustracje, tabele, schematy, w spisie treści powinny być umieszczone opisy lub wykazy konkretnych elementów graficznych.

1.3. Prace zbiorowe, czasopisma, zeszyty naukowe

Redaktorzy naukowci poszczególnych tomów odpowiadają w całości za:

- spójność i układ treści publikacji oraz **ujednoczenie zapisów bibliograficznych we wszystkich rozdziałach (artykułach)**;
- jednolite sformatowanie tekstów w pracach poszczególnych autorów;
- ułożenie w odpowiedniej kolejności znormalizowanych części poszczególnych rozdziałów (dane o autorze(ach), afiliacja, tytuł, abstrakt, słowa kluczowe, tekst główny, bibliografia, biogram);
- przygotowanie tekstu wprowadzenia do danego numeru lub tomu;
- ewentualne opracowanie indeksu(ów).

1.4. Formatowanie – wymogi techniczne

- Dokumenty należy formatować standardowo, bez jakichkolwiek ozdobników lub znaków specjalnych (twarda spacja, miękki enter i in.)
- Żaden z elementów tekstu nie może być pisany wersalikami (z użyciem CapsLocka), a inskrypcji tytułowych nie kończy się kropką.
- W tekście nie wolno stosować pogrubień, czcionki rozstrzelonej ani kolorowej.

TEKST GŁÓWNY:

- Times New Roman lub inna szeryfowa czcionka systemowa (czcionki bezszeryfowe mogą być stosowane w przypadku książek elektronicznych),
- 11 punktów,
- interlinia pojedyncza,
- wcięcie pierwszej linii 0,7 cm (należy ustalić wcięcie pierwszego wersu w akapicie o wartości 0,7 cm, nie używając w tym celu tabulatorów),
- tekst wyjustowany.

BLOKI CYTATÓW I PRZYPISY DOLNE:

- Times New Roman,
- 10 punktów,
- interlinia pojedyncza,
- wcięcia akapitowe po numerze przypisu wyrównane na tekście.

BIBLIOGRAFIA:

- Times New Roman,
- 10 punktów,
- interlinia pojedyncza,
- tekst wyjustowany.

TYTUŁY I ŚRÓD TYTUŁY ROZDZIAŁÓW:

- Tytuły i śródtytuły rozdziałów należy zapisywać czcionką stopniowalną różnej wielkości, według hierarchii poszczególnych części (dopuszczalna jest numeracja).
  - pierwszego stopnia – 16 pkt,
  - drugiego stopnia – 14 pkt,
  - trzeciego stopnia – 12 pkt,
  - czwartego stopnia – 11 pkt.
- Każdy rozdział powinien zaczynać się od strony nieparzystej.
- Tytuły powinny być wyśrodkowane lub zaczynać się od lewego brzegu tekstu.
- W tytułach nie używa się skrótów i nawiasów
- Nie robi się przypisów do tytułów.

Tekst można złożyć w programach Microsoft Word lub InDesign.

Wymogi techniczne:

- szerokość składu kolumny: 12,6 cm,
- wysokość składu kolumny: 20,5 cm (z numerem strony),
- papier – ustawienie strony: szer. 17,6 cm / wys. 25 cm (Letter B5),
- marginesy: górny 2 cm, dolny 2,5 cm, lewy 2,5 cm, prawy 2,5 cm,
- układ: nagłówek 0 cm / stopka 1,25 cm

1.5. Przypisy i bibliografia

- Należy konsekwentnie stosować jeden z wybranych stylów cytowań, np. Oxford, Vancouver lub Harvard, i na jego podstawie tworzyć przypisy oraz bibliografię
- Dopuszczane są inne style cytowań, alfabetyczne lub numeryczne, np. APA lub MLA, o ile ich stosowanie jest konsekwentne w obrębie całej pracy.
- Każdy przypis czy też zapis w bibliografii musi być oryginalny. Nie wolno kopiować ani przypisów, ani adresów bibliograficznych zamieszczonych w innej publikacji, na stronach internetowych, w elektronicznej wersji innej książki lub artykułu.
- W pracy zbiorowej (zbiór artykułów różnych autorów) należy stosować numerowanie przypisów (od 1) w obrębie każdego artykułu.
- W pracy jednego autora należy stosować numerowanie przypisów w obrębie całej książki (nie w obrębie każdego rozdziału).
- Bibliografia umieszczana jest zawsze na końcu pracy (książki lub rozdziału w pracy zbiorowej). Należy opracować ją zgodnie z przyjętym w przypisach systemem bibliograficznym.

1.6. Zasady cytowania i opis źródeł

- Każda wypowiedź (myśl, koncepcja, zdanie, schemat, rysunek, tabela etc.) nie pochodząca od autora publikacji musi mieć status cytatu i być opatrzone przypisem, w którym podany jest pełny opis źródła wraz z numerem (numerami stron).
- Nie wolno kopiować przypisów ani opisu źródeł. Należy stanowczo unikać tzw. odsyłaczy zapośredniczonych, czyli cytowania przypisu z innej publikacji jako własnego lub opatrzonego informacją typu: za:... lub cyt. za:...
- Krótki cytat dosłowny w tekście (do 40 słów) należy wziąć w cudzysłów „...”. Cytat pośredni (parafraza) zapisywany jest bez cudzysłowu. Oba rodzaje cytatów wymagają odsyłaczy (przypis klasyczny dolny, klamrowy lub numeryczny).
- Opuszczenie fragmentu cytowanego tekstu należy zaznaczyć trzema kropkami w nawiasie kwadratowym [...], uważając na zachowanie odpowiednich znaków interpunkcyjnych przed i po nawiasach, np. tekst [...]. Tekst lub tekst [...], tekst.
- W przypadku konieczności zacytowania fragmentów dłuższych niż 40 wyrazów (więcej niż 3 wersy), należy wydzielić **cytat blokowy** o następujących parametrach: odstęp przed blokiem: 10 pt. Times New Roman lub inna, 10 pt., interlinia 1.0 pt., odstęp po bloku: 10 pt. Można zastosować podcięcia z lewej i prawej strony wydzielonego cytatu, zachowując wcięcie akapitowe pierwszego wiersza, jeśli występuje ono w źródle, z którego pochodzi cytat. W cytatach blokowych nie należy używać:

- znaczników cytatu („ ”) na początku i na końcu bloku cytatu;
  - kroju pochylego (kursywy) dla całości bloku;
  - wcięcia pierwszej linijki (zwłaszcza za pomocą tabulatora);
  - wewnętrznego cytatu blokowego (tj. cytatu blokowego w obrębie cytatu blokowego).
- Tytuły aktów prawnych w tekście należy zapisywać bez cudzysłowu i bez kursywy, dużymi literami (z wyjątkiem przyimków).

2. OGÓLNE ZASADY EDYCJI TEKSTÓW ANGIELSKICH

2.1. Zasady wprowadzające

Należy pamiętać, iż język angielski nie posiada liter akcentowanych. Wyjątkami są wyrazy staroangielskie czy pochodzenia francuskiego – tutaj mogą być stosowane ligatury. Jeśli nie można użyć ligatur można zastąpić je tradycyjnymi znakami AE, ae, OE, oe.

2.2. Adresy

Należy najpierw podać nr domu, potem nazwę ulicy, miasto i dzielnicę miasta np.

62 Oxford Street London EC 1

292 Madison Avenue, New York 17, N.Y. (N.Y. oznacza tu skrót stanu Nowy York).

2.3. Ceny i skróty monetarne

Znak funta podaje się przed liczbą i bez odstępu, np. £45. Skróty s. = shillings i d. = pence, (penny – liczba poj.), podaje się z kropkami również bez odstępu, np. £30, 8s. 4d. (30 funtów, 8 szylingów, 4 pensów).

Można również stosować skrótowo: 30/8/4 (30 funtów, 8 szylingów, 4 pensów). W takim stosowaniu należy pamiętać, że np. 2/-/- oznacza 2 funty, natomiast 2/- oznacza 2 szylingi, 0 pensów.

W USA znak dolara podaje się przed liczbą bez odstępu, np. \$20, \$0.50 (50 centów) lub 50 cents (50 centów), można też zapisać – 50 c, lub 50 ct.

2.4. Obiekty graficzne

Wszelkie obiekty graficzne w pracy muszą być numerowane i opatrzone informacją o źródłach, np.:

Source: own elaboration.

Source: pic. by A. Kowalski.

Source: Wujek J., *Mity i utopie architektury XX wieku*, Arkady, Warszawa 1986, s. 112-114.

Zamieszczenie elementów graficznych objętych ochroną prawnoprawnoautorską będzie możliwe po dostarczeniu przez Autora do Wydawnictwa pisemnej zgody autora oryginału lub właściciela praw autorskich na nieodpłatne ich wykorzystanie w publikacji

2.5. Cudzysłowy

W języku angielskim obowiązują następujące zasady używania cudzysłowów:

Odwrócony przecinek otwierający i apostrof jako znak zamykający, np. '---'; znaki pisarskie stosuje się zawsze przed cudzysłowem zamykającym, np. 'Doctor Livingstone, I presume?'

Jeżeli w zdaniach już objętych cudzysłowem znajdują się wyrazy w cudzysłowach, stosuje się je w podwójnych przecinkach i apostrofach, np. 'It means,' said John calmly, 'that I am "a man of my word".'

W praktyce, jeżeli w zdaniach już objętych cudzysłowem występują wyrazy w cudzysłowie – często stosuje się odwrotne stosowanie cudzysłowów – jako I stopnia stosuje się podwójny, jako II stopnia cudzysłów pojedynczy.

W języku angielskim nie stosuje się cudzysłowów francuskich.

2.6. Czas

W Wielkiej Brytanii używa się 12-godzinnej miary czasu. Między godziną a minutami daje się kropkę bez odstępu. Po minutach zaznacza się zwykle porę dnia, np. 10.20 a.m. (= ante meridiem – przed południem) lub 4.40 p.m. (= post meridiem – po południu). 10 o'clock oznacza godz. 10.

2.7. Daty

Nazwy miesięcy należy podać z dużych liter.

W Wielkiej Brytanii tak: 24 November 1961.

A w USA tak: November 24, 1961. Można także używać skrótu – 24/11/1961. Lata należy podać całkowicie (1940-1970) – nie tak: 1940-70.

Skrót B.C. (before Christ = przed Chrystusem) należy podać kapitalikami i umieścić po roku, np. 620 B.C.

Skrót A.D. (Anno Domini = w roku Pańskim) należy również podać kapitalikami i umieścić przed rokiem, np. A.D. 1961.

2.8. Dywiz

Również w języku angielskim dywiz występuje jako znak przenoszenia i jako łącznik między wyrazami. Stosowany jest zawsze bez odstępów.

Niektóre zasady stosowania dywizu są następujące:

Jeśli przedrostek kończy się taką samą samogłoską jaką zaczyna się drugi wyraz, np. co-operate, pre-existing; jeśli w wyrazach łączonych drugi wyraz zaczyna się dużą literą, np. anti-German, pro-Polish;

Jeśli wyraz przez zastosowanie dywizu zmienia znaczenie, np. to re-form (ukształtować) i to reform (ulepszyć);

Jeśli w wyrazie zbiegają się trzy spółgłoski, np. bell-like.

Poza tym dywiz jako łącznik występuje w liczebnikach od twenty-one (21) do ninety-nine (99), oraz w nazwach miejscowości złożonych z kilku wyrazów, np. Stratford-upon-Avon, Southend-on-Sea.

2.9. Liczby

Liczby wielocyfrowe dzieli się na klasy przecinkami, np.: 35,346, 125,345.

Ułamki dziesiętne podaje się w Anglii z kropką po środku cyfry, np.: 0·25, 0·50, w USA z kropką u dołu, np.: 0.25, 0.50. w składach tabelarycznych często 0 się opuszcza, np.: .25. .50.

Liczebniki porządkowe należy stosować z końcówką literową bez kropki po cyfrze, bez odstępu, np. 1st lub 1st (tzn. pierwszy). Końcówki liczebników porządkowych są następujące:

- st – przy 1 i liczbach kończących się na 1, np.: 1st, 41st, 61st, z wyjątkiem 11 i liczb kończących się na 11;
- nd – przy 2 i liczbach kończących się na 2, np.: 2nd, 42nd, 62nd, z wyjątkiem 12 i liczb kończących się na 12;
- rd – albo d – przy 3 i liczbach kończących się na 3, np.: 3rd, 43rd, 63rd, z wyjątkiem 13 i liczb kończących się na 13;
- th – przy wszystkich pozostałych liczbach, np.: 4th, 16th, 613th, etc.

Cyfry rzymskie przed wyrazem stosuje się z kropką, np. I. Paragraph; po wyrazie – bez kropki, np. Paragraph I.

Liczebniki rzymskie po imieniu stosuje się bez kropki (Elizabeth II).

W książkach angielskich można spotkać w numerowaniu (paginacji) arkuszy tytułowych małe litery „i”, np.: ii, oraz xvi, xxvii.

2.10. Miary, procenty, numery

Skróty angielskich miar długości są następujące: in. (inch – cal), ft. (foot – stopa, liczba mnoga feet), yd (yard – jard), yds – liczba mnoga (jardy), mile (mila).

Skróty miar powierzchni oznaczane są dodatkiem sq (square).

Miary kubiczne (sześciennie) oznacza się dodatkiem cubic (skrót cub.), w USA cu., np. 30 cub.ft (30 stóp sześciennych).

Skróty miar pojemności to: gill, pt. (pint), qt. (quart), gal (gallon), bu. (bushel).

Skróty miar ciężaru to: gr. (grain), dr. (dram), oz. (ounce), lb. (pound).

Stopy i cale można również stosować następująco: 2' 5" = 2 stopy i pięć cali.

Skróty miar metrycznych są stosowane jak w innych językach ale z kropką. Np.: 14 cm., 300 m., 1200 km.

W języku angielskim używa się określeń procentu: per cent. = percentage, p.c. = per cent, %. Znak procentu stosuje się bez odstępów, np. 100%.

Skrót numeru: No. (z kropką), np. No. 21.

3. SZCZEGÓŁOWE ZASADY EDYCJI TEKSTÓW ANGIELSKICH

3.1. Notki

Do wszelkiego rodzaju objaśnień, odnośników i notek używa się frakcji górnych w nawiasach lub bez, np.: ², ²) oraz gwiazdek lub krzyżyków. W dziełach naukowych stosuje się jako notki frakcje górne w nawiasach takiej samej wielkości jak frakcje, np. ⁽⁵⁾

3.2. Przenoszenie wyrazów

Nie wolno przenosić wyrazów wymawianych jednosylabowo, np.: bruise [wym. brus], George [wym. dżordż]. Jednosylabowo wymawiane są również wyrazy passed [wym. pest], driven [wym. driwn] więc należy także unikać ich przenoszenia.

Jeżeli pierwsza sylaba stanowi pojedynczą literę, nie wolno jej oddzielać od reszty wyrazu, np. o-peration.

Nie wolno rozdzielać zestawień liter tworzących jeden dźwięk przy wymowie, np.: ai, ay, au, (aw), oo, oi, ov, ou, oa, ei, ee, ea, eu, (ew), ch, ck, dg, qu, ph, sh, tch, th.

Litery x i ck należy przy przenoszeniu wyrazów pozostawiać zawsze na końcu wiersza, np.: ex-ample, pock-et.

Wyrazy złożone należy przenosić na przedrostkach: be-, cou-, dis-, ex-, in-, inter-, mis-, out-, over-, per-, sub-, super-, trans-, under-, etc. lub na sylabach końcowych: -able, -ible, -ing, -ment, -ness, -ous, -tion, etc.

Można rozdzielać dwie jednakowe spółgłoski, np.: com-mit, cof-fer z wyjątkiem ll i ss, które zawsze pozostają na końcu wiersza, np.: fall-ing, bless-ing.

Trzy- lub wieloliterowe końcówki można oddzielać od pierwiastka i przenosić do następnego wiersza, np.: bro-ther, ma-chine.

Wyrazy złożone połączone dywizami można dzielić tylko na dywizie, np. bell-like.

Wyrazy złożone pochodzenia greckiego należy przenosić wg członów, np.: atmo-sphere, philo-sophy, stereo-type.

3.3. Skróty

W Wielkiej Brytanii skróty kilku wyrazów zapisuje się wersalikami z kropką i bez odstępów. W Stanach Zjednoczonych z 1-punktowymi odstępami.

Skróty należy zapisywać zawsze dużą literą i z kropką na końcu.

Przed imionami własnymi używa się następujących skrótów, np.: Mr. (Mister), Mrs. (Mistress), Dr. (Doctor), St. lub S. (Saint), Hon. (Honourable), Rev. (Reverend).

Po imionach własnych: Esq. (Esquire), Jr. (Junior), Sr. (Senior), np. Mr. James Brown Jr., skróty stopni naukowych i odznaczeń jak Ph.D. (Doctor of Philosophy), M.D. (Medicinae Doctor) etc. stosuje się po nazwisku.

Skróty, które są pochodzenia łacińskiego należy zapisywać małymi literami, np.: cf. (confer – porównaj), e.g. (exempli gratia – na przykład), i.e. (id est – to znaczy) lecz etc. (bez kropek w środku) – i tak dalej.

Przy skrótach liczby mnogiej powtarza się skróty pojedyncze, np.: p. – stronnica, pp. – stronnice, MS. – rękopis, MSS. – rękopisy.

3.4. Przykłady skrótów w języku angielskim

abbr., abbrev. (abbreviated, abbreviation)	– skrócony lub skrót, skrócenie
abstr. (abstract)	– skrót, wyciąg (np. z literatury, artykułu)
anon. (anonymous)	– anonimowy, bezimienny
app. (appendix)	– tom
approx. (approximately)	– około
at. lub att. (attached)	– w załączeniu, załączony
biblio. lub bibliog. (bibliography)	– bibliografia
ca. (circa)	– około, mniej więcej
cat. (catalogue)	– katalog
ch. (chapter)	– rozdział
col. (column)	– kolumna
diss. (dissertation)	– dysertacja
ed., edit. (edited by, editor)	– pod redakcją, redaktor, wydawca
esp. (especially)	– szczególnie
fig. (figure)	– rysunek
incl. (including)	– wliczając
iss. (issue)	– wydanie, emisja
p. (page)	– strona
pp. (pages)	– strony
pref. (preface)	– wstęp/przedmowa

pub., publ. (publisher, publication,
published by)
rev. (revised by)
rpt. (reprint)
trans. (translated by)
vol. (volume)

– publikacja, wydawnictwo, wydawca,
opublikowany, wydany (np. drukiem)
– korekta
– przedruk
– tłumaczenie
– tom (np. książki), książka, rocznik (np.
czasopisma); objętość, rozmiar

3.5. Wersaliki

Dużą literą należy zapisywać:

- Imiona własne;
- Słowa utworzone z imion własnych, np.: Polish, German literature;
- Imiona własne składające się z kilku słów z wyjątkiem przyimków, np.: House of Commons, Journal of Chemical Society, Essential English for Foreign Students;
- Tytuły i godności znajdujące się przy nazwisku, np.: Captain Smith, Commodore Douglas;
- Zaimek I (ja);
- Nazwy miesięcy i dni tygodnia, np.: January, February, Sunday, Monday;
- Okresy i wydarzenia historyczne, np.: Middle Ages (wieki średnie), Second World War (druga wojna światowa);
- Początek zdania i mowy bezpośredniej, chociaż następuje po przecinku, np.: He said, "Try to get some sleep".

3.6. Wyróżnienia

W tekstach angielskich jedynymi wyróżnieniami są: kursywa lub kapitalik. Kursywą wyróżnia się wyrazy w językach obcych, w tytułach książek i czasopism oraz nazwy jednostek pływających.

3.7. Znaki pisarskie

Kropkę, przecinek, apostrof w środku wyrazu i nawiasy należy stosować bez odstępu. Pauzę i dywiz stosujemy bez odstępu z obu stron. Znak zapytania, wykrzyknik i dwukropek oddziela się od poprzedzającego wyrazu odstępami 1-punktowymi.

3.8. Inne zasady

W języku angielskim są dwa wyrazy jednoliterowe: I (ja) oraz a (rodzajnik nieokreślony) – oba te wyrazy można pozostawić na końcu wiersza.

Źródła:

Ciechanowski J., *Zasady komputerowego składania tekstów w językach: polskim, angielskim, czeskim, słowackim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, rosyjskim*, Wydawnictwo MAJUS, Zielona Góra 2003.

Ciekawostki językowe. Narodowe centrum kultury:

<https://nck.pl/projekty-kulturalne/projekty/ojczysty-dodaj-do-ulubionych/ciekawostki-jezykowe>

Porady językowe. Rada języka Polskiego:

https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=category&id=44&Itemid=208

Poradnia językowa PWN:

<https://sjp.pwn.pl/poradnia>